

УДК 745.52(477)"550*3"

ВСЕУКРАЇНСЬКІ ТРІЄНАЛЕ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТИЛЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ УКРАЇНИ: ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ, МИСТЕЦЬКІ СПРЯМУВАННЯ

Зоя Чегусова

Статтю присвячено історії виникнення Всеукраїнської трієнале художнього текстилю Національної спілки художників України. Простежено поступ чотирьох всеукраїнських трієнале в період 2003–2013 років, окреслено основні мистецькі спрямування кожної, проаналізовано новітні пошуки провідних українських митців у напрямі експериментального художнього текстилю, що активізувалися на початку XXI ст.

Ключові слова: всеукраїнська трієнале художнього текстилю України, історія виникнення, Національна спілка художників України, період 2003–2013 років, авторський художній текстиль, сміливе експериментаторство, пошуки актуальних тенденцій, образно-пластичні й технологічні трансформації, глибинне розуміння національних традицій і новаторство.

The article deals with the history of appearance of the All-Ukrainian Triennale of Artistic Soft Wares initiated by the National Union of Artists of Ukraine. It observes the advance of four All-Ukrainian Triennales in the span of 2003 to 2013 and outlines principal artistic trends of each of them, as well as analyses the newest search pursued by leading Ukrainian artists towards experimental artistic soft goods, which became more active in the early XXIst century.

Keywords: All-Ukrainian Triennale of Artistic Soft Goods of Ukraine, history of appearance, National Union of Artists of Ukraine, span of 2003 to 2013, author's artistic soft wares, plucky experimentation, search for topical tendencies, figurative and plastic and technological transformations, basic understanding of national traditions and innovations.

Історія Національної спілки художників України (далі – НСХУ), яка у 2018 році відзначила свій 80-річний ювілей, у XX ст. складалася доволі суперечливо – шляхом дифузії чорних і білих смуг, зі взаємного проникнення негативних і позитивних процесів. Тому оцінювати її однозначно неможливо. Проте, якщо бути об'єктивними, в новітній історії НСХУ доби незалежності України спостерігаються вагомні конструктивні зрушення, і сьогодні Спілка є міцною комунікаційною платформою для митців України.

Однозначним підтвердженням цьому є Всеукраїнська трієнале художнього текстилю під егідою НСХУ, яку ініціювала секція декоративно-прикладного мистецтва спільно з секцією критики та мистецтвознавства Київської організації НСХУ в 2003 році. Як її куратор, автор концепцій, член оргкомітету, виставкому, журі чотирьох трієнале впродовж десяти років (2003–2013) із упевненістю стверджую, що роль НСХУ в здійсненні цих масштабних всеукраїнських виставок була вирішальною. І цю сторінку історії мистецтва тканини України початку XXI ст. навряд чи було «написано» без потужної підтримки численної громадської

організації українських митців, що нараховує понад 4500 членів. Треба віддати належне нинішнім демократичним умовам існування НСХУ з її обласними організаціями і секціями декоративного мистецтва в середині них, завдяки чому і виникла можливість запустити цей потужний арт-проект.

Відомо, що для європейських поціновувачів мистецтва формат трієнале давно став звичною, а головне – традиційною формою виставок-конкурсів. І можливо щиро порадіти тому, що в 1990-х роках, одразу після здобуття Україною незалежності, експонування постійних трієнале з різних видів образотворчого, а згодом і декоративного мистецтва стало однією з найцікавіших та найефективніших форм виставкової діяльності НСХУ, яка є оптимальною для того, щоб українські художні виставки за ініціативи саме Київської організації НСХУ (чим теж можна окремо пишатися), постали в один ряд з європейськими та світовими мистецькими акціями.

У цьому контексті можна згадати Бієнале текстильного мистецтва в Лозанні (Швейцарія), яку заснував видатний французький художник Жан Люрса, і яка діяла від 1962 до 1995 років; діючі трієнале текс-

ІСТОРІЯ

тилю у Лодзі (Польща), а також польські трієнале та бієнале в Кракові і Коварах; міжнародні виставки текстилю малих форм у м. Гдині (Польща), м. Братиславі (Словаччина), у м. Комо (Італія), м. Анже (Франція), м. Вільнюсі (Литва) тощо.

Підготовка Першої всеукраїнської трієнале художнього текстилю тривала майже рік після узгодження спільної пропозиції двох вищезгаданих творчих секцій КОНСХУ з Правлінням НСХУ, і, нарешті, стверджувального рішення Ради областей НСХУ в грудні 2003 року. До Трієнале напружено готувалися всім оргкомітетом, що складався з художниць-текстильниць секції декоративно-прикладного мистецтва, зокрема Наталії Борисенко, Тетяни Мисковець, Тетяни Кисельової, Марти Базак, Наталії Гронської, Наталії Пікуш і єдиного мистецтвознавця – автора цієї статті (почесного члена секції декоративно-прикладного мистецтва КОНСХУ) Зої Чегусової.

Трієнале відкрилась у Будинку художника НСХУ в Києві в розпалі знакової для України осені – 22 жовтня 2004 року. Так історично склалося, що робота трієнале збіглася в часі з Помаранчевою революцією, що позначилось і на деяких експонатах. Доля виставки переплелася з подіями на першому Майдані духовно й фактично. Виставкові зали усього третього поверху ледве вмістили 178 творів 115-ти авторів.

Саме тоді художній текстиль своєю трієнале увійшов у «заповітне коло» разом з іншими видами «красних мистецтв» – живописом, графікою, скульптурою, для яких подібні виставки в Будинку художника в Києві стали вже звичними, а для художників декоративного мистецтва – це була величезна перемога. Оскільки нарешті вдалося довести і Спілці, й усім спілчанам, і численним киянам, що сучасне професійне декоративне мистецтво аж ніяк не другорядне, не другосортне, а так само, як і візуальне мистецтво, переймається образотворенням, але застосовуючи свої специфічні засоби художньої виразності, матеріали і техніки [4]. Щоправда, це відбулося вже після здійснення масштабного арт-проекту «Декоративне мистецтво України кінця ХХ ст. 200 імен» у 2003 ро-

ці [2] і виставки «Сучасне декоративне мистецтво України» в ЮНЕСКО у Парижі в травні 2004 року [3], що остаточно переконало Правління НСХУ про необхідність більш поважного ставлення до українських прикладників, тому що, як виявилось, майже всі автори згаданих проектів були членами НСХУ. Не вітчизняні живописці, графіки, скульптори, а професійні керамісти, склярі, текстильники на той час першими привернули увагу європейців до мистецтва незалежної України. Це змусило правління Спілки усвідомити, що твори наших художників-прикладників заслуговують набагато більшого. Ці витвори вже давно перестали бути лише «прикладними», оскільки їх мистецтво «прикладається» передусім до розв'язання складних, мистецьких художньо-стильових та образно-пластичних завдань, а не тільки до виконання утилітарно-вжиткових функцій. Тому твори наших митців потрібно експонувати не тільки «на задвірках» виставкових залів Будинку художника – в останній круглій залі, як це зазвичай було в радянські часи, а презентувати на усій площі третього поверху (понад 700 кв. м), що і відбулося в 2004 році на Першій текстильній трієнале.

Таким чином, крига зрушила, і двері Будинку художника нарешті розчинилися навсідч для виставок сучасного професійного декоративного мистецтва: спочатку художнього текстилю, а згодом для не менш масштабних всеукраїнських виставок «мистецтва вогню» – художньої кераміки, скла, металу.

У кінці 2007 року в ЦБХ відбулася **Друга Всеукраїнська трієнале художнього текстилю під назвою «Від давніх традицій до сучасних новацій»**. У її межах було сплановано проведення молодіжної трієнале за участю обдарованих художників-професіоналів, студентів мистецьких вишів України під кураторством двох викладачів кафедри художнього текстилю і моделювання костюма Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва імені Михайла Бойчука (нині Державної академії декоративно-прикладного мистецтва імені Михайла Бойчука), знаних художниць Галини Забашти і Наталії Дя-

ЗОЯ ЧЕГУСОВА. ВСЕУКРАЇНСЬКІ ТРІЕНАЛЕ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТИЛЮ...

ченко-Забашти. Молодіжна трієнале з успіхом проходила в межах «дорослої» трієнале НСХУ в київській галереї «Дім Миколи».

Творчий прорив, що відчувався на Першій трієнале художнього текстилю в 2004 році, трансформувалася в могутнє мистецьке річище на Другій трієнале, яка об'єднала зусилля 108 мистців і репрезентувала 185 творів. Тоді ж мною було запропоновано співкураторство трієнале відомій львівській дослідниці мистецтва тканини, високопрофесійній художниці текстилю, кандидату мистецтвознавства, а нині вже завідувачці кафедри художнього текстилю Львівської національної академії мистецтв – пані Тамілі Печенюк. До кожної наступної трієнале ми разом завчасно розробляли концепцію і девіз. Працювали наступним чином: кожна писала свій варіант, потім ми об'єднували наші тексти, залишаючи в них раціональні зерна і думки. Разом затверджували остаточний варіант і через Дирекцію виставок пропонували художникам усіх обласних організацій. Наші ідеї художники мали використовувати у створенні задумів своїх творів.

Девіз Другої трієнале, виголошений кураторами, який вважали тоді надзвичайно актуальним, звучав так: «Художній текстиль – складова національно-культурного простору (переосмислення традицій та пошук сучасного національного стилю)». Основні напрями: текстиль – архітектурно-просторове середовище; експериментальний текстиль – традиція – новація [6].

Третя всеукраїнська трієнале художнього текстилю експонувалася від 24 грудня 2010 по 24 січня 2011 року. На ній було презентовано 165 професійних творів у виконанні 103-х найвіртуозніших українських майстрів – справжніх «реформаторів» текстилю. Для Третьої трієнале ми запропонували девіз: «Відчуття часу. Ренесанс рукотворення». Ми, як куратори, вважали звернення саме до такого девізу вимогою сьогодення, яке диктує пошук нової образності й символіки, нових засобів виразності й формотворення, що відповідає сучасному художньому процесу в Україні та створює передумови для входження у світовий культурний простір.

У результаті експозиція творів Третьої трієнале художнього текстилю в Києві запропонувала в певному сенсі відмову від стандартних смаків сучасного суспільства, що зорієнтовано чи то на добротний антикваріат, чи то на *Contemporary art* із присмаком агресивності й брутальності, які є тепер начебто обов'язковими настановами сучасного мистецтва. Універсальний за своєю природою текстиль, що застосовує не лише власні засоби виразності, а й запозичує з живопису, графіки, скульптурної пластики, у деякій мірі сприймався в залах Будинку художника «альтернативним мистецтвом», що порушує звичні глядацькі орієнтири і змінює усталені стереотипні уявлення про цей вид декоративного мистецтва.

Трієнале остаточно переконала в тому, що художній текстиль нульових ХХІ ст., в якому чітко простежується орієнтація на культ гармонії і краси, естетична та етнічна спорідненість із народним мистецтвом, вражаюче вміння сучасних майстрів всотувати і перевтілювати національні традиції у своїх новаційних творах із могутнім експериментальним духом, – зайняв гідне місце серед інших видів образотворчості.

Мистецтво текстилю позиціонувало себе на трієнале як потужна галузь у сфері культури з притаманними їй ознаками автентичної духовної генетики, як динамічна рівновага тисячолітніх традицій і сучасної образотворчості, як гармонія регіональних особливостей мистецьких шкіл Сходу-Заходу, Півночі-Півдня України [7].

Треба визнати, що Третя всеукраїнська трієнале художнього текстилю порівняно з Першою та Другою презентувала більш багатогранну палітру професійних інтересів «художників тканини» і ширший діапазон їх творчих можливостей, завдяки чому вперше за останнє десятиліття мені вдалося заручитися підтримкою Міністерства культури і туризму України в закупівлі з виставки творів різних жанрів художнього текстилю для їх передачі в колекції Національного музею українського народного декоративного мистецтва і Дирекції художніх виставок Міністерства культури і туризму України. Усього було закуплено і передано 17 творів текстилю.

ІСТОРИЯ

Наступна **Четверта всеукраїнська трієнале художнього текстилю** відкрилася 20 грудня 2013 року попри всі драматичні події кінця 2013 – початку 2014 років, які переживала наша країна (тоді перед новорічними і різдвяними святами ми ще залишалися у невіданні про прийдешню криваву трагедію розстрілу захисників Майдану ворожими снайперами, що відбулася рівно через два місяці – 20 лютого 2014 року).

Куратори трієнале (З. Чегусова, Т. Печенюк) за кілька років до проведення виставки запропонували для творчого осмислення митців девіз: «Арт-текстиль. Переживання простору», як базову ідею Четвертої трієнале художнього текстилю. І саме під час виникнення в Києві такого глобального протестного руху українського народу як Євромайдан – цей девіз виявився напрочуд прозорливим і суголосним часові, тому що передбачав презентувати текстиль не лише як галузь художньої діяльності, спрямовану на організацію архітектурно-предметного середовища, а також як важливу складову сучасного культурного та інформаційного простору. У контексті цієї ідеї термін «декоративність» означав саме «переживання простору» і більш глибоке його «часове» значення: філософське осмислення художником навколишньої реальності як сукупності тісно пов'язаних явищ, зокрема історії, культури, екології, естетики, етики. Незабруднене екологічне середовище, де очищується дух, а культура набуває справжньої духовності; де народжуються витвори мистецтва «чистого сплаву» і формуються прозорі людські стосунки – українська мрія європейського майбутнього, яку насамперед можуть здійснити у своїх роботах майстри мистецтва. Саме їх було представлено в ЦБХ, що отримало в експозиції трієнале надзвичайно оригінальне втілення в понад 200 витворах 90 обдарованих українських художників із Києва, Львова, Полтави, Вінниці, Сум, Черкас, Луцька, Рівного, Івано-Франківська, Вижниць, Косова, Херсона, Сімферополя, Севастополя, Бахчисарая [1, с. 4–7; 5, с. 1–3].

Із плином часу сьогодні можна спробувати проаналізувати, наскільки результа-

тивними були ці кураторські виставки, зробивши певні висновки.

Безперечно, за десять років була досягнута основна мета трієнале – нам вдалося об'єднати в одному виставковому просторі представників різних мистецьких шкіл України, які працюють у галузі художнього текстилю, і кожні три роки послідовно демонструвати їхні здобутки, розкриваючи широкий діапазон мистецтва текстилю в творах, розрахованих на виставковий і музейний простір.

Відзначу, що зважаючи на загальноприйняті правила трієнале – періодичність виставки раз на три роки, куратори і оргкомітет дотримувалися однієї позиції, а саме: на трієнале можливо презентувати лише ті твори, які сприяють ствердженню нової естетики в мистецтві тканини. Передусім, це давало змогу кураторам трієнале налаштувати художників на сміливе експериментаторство, стимулювати авторів у пошуку нових образно-пластичних і технологічних рішень, сприяти їх вивільненню від застарілих художньо-естетичних і композиційних штампів.

Ми визначали мету трієнале як пошук актуальних тенденцій, тому віддавалась перевага творам концептуальним, хоча і різної спрямованості, що передбачало як абстракцію, так і фігуратив, твори на перетині предметного й безпредметного світів, площинні та об'ємно-просторові рішення.

Вважаємо, внаслідок цих настанов чотири всеукраїнські трієнале показали, що художній текстиль – явище неймовірно багатогранне. Надзвичайно різнопланові роботи текстильників, створені в період від 2003 по 2013 рік, а це разом 730 творів, охоплювали різні напрями сучасного художнього текстилю: від творів «чистого мистецтва», що стверджували ідею абсолютної самоцінності й самодостатності художньої творчості в текстилі, – до творів ужиткових, покликаних до організації інтер'єрного середовища, проте з нестандартними естетичними формулюваннями.

Поступово за ці десять років остаточно утвердилися нові координати мистецького простору професійного художнього текстилю України. Поряд із традиційними формами текстилю (гладкотканий гобелен, килим,

ЗОЯ ЧЕГУСОВА. ВСЕУКРАЇНСЬКІ ТРІЕНАЛЕ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТИЛЮ...

ліжник, панно в голковій техніці, розпис і малярство на тканині) та відносно новими техніками для українців (повсть, черпаний папір, печворк, квілт, шиборі) експозиційний простір усіх чотирьох виставок активно насичували твори, які вже давно розглядаються в контексті формотворення сучасного українського мистецтва загалом. Це – колаж, асамбляж, фотомонтаж, об'ємно-просторова конструкція, інсталяція.

Кожна експозиція трієнале – від Першої до Четвертої – підтверджувала, що експерименти талановитих українських митців незмінно виводять арт-текстиль далеко за межі цього виду мистецтва в його традиційному розумінні. І кожна експозиція належала продемонстрованими можливостями образотворення (чи творення образів) у професійному текстилі. Загалом трієнале засвідчила, що художній текстиль XXI ст. розвивається в руслі художніх ідей сучасності нарівні з іншими видами візуального мистецтва, «дрейфує в широтах» неоавангарду та постмодернізму (чи постпостмодернізму).

Таким чином, кожна трієнале дозволяла побачити зріз сучасного стану напрямів, пошуків, експериментів митців різних творчих індивідуальностей. Ми без остраху ставили на один «п'єдестал» художників визнаних і зовсім молодих, оскільки головними критеріями є професіоналізм, майстерність, оригінальність образності, несподіваність пластики та своєрідність бачення текстильних матеріалів. Адже в радянські часи так ніколи не було на виставках у Спільці, й рівність художників різних поколінь на виставках теж стала можливою лише в часи незалежності України.

Тому, якщо дивитися об'єктивно, позитивні моменти десятирічного досвіду всеукраїнських трієнале очевидні. І, віддамо належне, що ініційована секціями декоративного мистецтва та мистецтвознавства

і критики КОНСХУ, за сприяння НСХУ, Міністерства культури і мистецтв, української секції Міжнародної асоціації арт-критиків AICA, трієнале текстилю в Києві посіли гідне місце в панорамі сучасного національного художнього життя України.

П'ята всеукраїнська трієнале відбулася в 2016 році без участі обидвох постійних кураторів разом із членами оргкомітету, який працював над організацією трієнале 10 років. Ми прийняли рішення передати естафету іншим ентузіастам і альтруїстам, що вболівають за мистецтво українського професійного художнього текстилю.

У склад нового оргкомітету ввійшли Наталія Пікуш – куратор трієнале (Київ), Олександр Левадний (Полтава), Ольга Парута-Вітрук (Львів), Ольга Маріно (Київ). П'ята всеукраїнська трієнале художнього текстилю продовжила і розширила ідеї попередніх проектів. Як і раніше, метою проведення трієнале було розширення арт-простору для сучасного українського текстилю в статусі невід'ємної складової актуального мистецтва. Критерії проходження творів текстильників на трієнале залишалися майже такими ж: креативність, новаційність, якість. Заявлений девіз «Арт-текстиль. З вірою в себе» куратор П'ятої трієнале Н. Пікуш аргументувала природною реакцією художників на події, що відбувалися в Україні у попередні три роки, які стали для всіх свідомих громадян країни великим випробуванням [8].

Яка подальша перспектива вітчизняної трієнале художнього текстилю: чи буде вона існувати і в яких формах – вирішувати новому оргкомітету. А ми впродовж десяти років зробили своєю дружньою командою все можливе, а точніше неможливе в наших складних соціальних умовах, щоб український професійний текстиль, ця унікальна галузь художньої творчості – стрімко розвивалася на початку XXI ст.

Джерела та література

1. Печенюк Т. Часопростір четвертої всеукраїнської трієнале художнього текстилю. *Четверта всеукраїнська трієнале художнього текстилю : каталог виставки* / авт.-упоряд. З. Чегусова. Київ : НСХУ, 2013. 81 с.
2. Чегусова З. Арт-проект «Декоративне мистецтво України кінця ХХ століття. 200 імен»: реальні підсумки та бажані перспективи. *МІСТ: мистецтво, історія, сучасність, теорія : зб. наук. праць*. 2005. Вип. 2. С. 295–304.

ІСТОРИЯ

3. Чегусова З. Взаємовплив та взаємодія професійного декоративного і народного мистецтва України ХХ століття (на прикладі виставки «Сучасне декоративне мистецтво України» в ЮНЕСКО в Парижі у травні 2004 р.). *Музей народного мистецтва та народна культура : зб. наук. праць за матеріалами наук.-практ. Конф. «Роль музеїв і колекцій народного та декоративного мистецтва у збереженні й розвитку національної культури»* / Музей українського народного декоративного мистецтва. Київ, 2006. Вип. 49. С. 206–215.
4. Чегусова З. В заповітному колі триєнале: про Першу всеукраїнську триєнале художнього текстилю. *Мистецтвознавство України* / АМУ, Ін-т проблем сучасного мистецтва. Київ, 2006. Вип. 6/7. С. 398–408.
5. Чегусова З. Арт-текстиль – барометр найсучасніших тенденцій у візуальному мистецтві України. *Четверта всеукраїнська триєнале художнього текстилю : каталог виставки* / авт.-упоряд. З. Чегусова. Київ : НСХУ, 2013. С. 1–3.
6. Чегусова З., Печенюк Т. Художній текстиль як складова національно-культурного простору: про Першу і Другу всеукраїнські триєнале художнього текстилю. *Студії мистецтвознавчі*. 2009. Чис. 1 (25). С. 79–99.
7. Чегусова З., Печенюк Т. Триєнале текстилю: художній текстиль як уособлення творчого польоту і радості. *Образотворче мистецтво*. 2011. № 2. С. 114–117.
8. URL : dvnshu.com>archive>223-v-vseukrayin.

References

1. Pecheniuk T. (2013) Chasoprostir chetvertoyi vseukrayinskoyi triyenale khudozhnioho tekstyliu [Temporal and Spatial Universe of the Fourth All-Ukrainian Triennale of Art Textiles]. *Chetverta vseukrayinska triyenale khudozhnioho tekstyliu: kataloh vystavky* [Fourth All-Ukrainian Triennale of Art Textiles: A Catalogue of the Exhibition] (author-compiler Z. Chehusova). Kyiv: NAUU, 81 pp.
2. Chehusova Z. (2005) Art-proekt «Dekorativne mystetstvo Ukrayiny kintsia XX stolittia. 200 imen»: realni pidsumky ta bazhani perspektyvy [The Art Project *Decorative Art of Ukraine in the Late XXth Century. 200 Names: Actual Results and Desirable Prospects*]. *MIST: mystetstvo, istoriya, suchasnist, teoriya: zb. nauk. prats* [MIST: Art, History, Modernity, and Theory], Iss. 2, pp. 295–304.
3. Chehusova Z. (2006) Vzayemovplyv ta vzayemodiya profesiynoho dekorativnoho i narodnoho mystetstva Ukrayiny XX stolittia (na prykladi vystavky «Suchasne dekorativne mystetstvo Ukrayiny» v YuNESKO v Paryzhi u travni 2004 r.) [Mutual Influence and Interaction between Professional Decorative and Folk Arts of Ukraine in the XXth Century (By Way of Example of the Exhibition *Modern Decorative Art of Ukraine* at the UNESCO in Paris in May 2004)]. *Musey narodnoho mystetstva ta narodna kultura: zb. nauk. prats za materialamy nauk.-prakt. konf. «Rol muzeyiv i kolektsiy narodnoho ta dekorativnoho mystetstva u zberezhenni y rozvutku natsionalnoyi kultury»* [Museum of Folk Art and Folk Culture: Collected Scientific Papers after the Materials of the Theoretical and Practical Conference «Role of Museums and Collections of Folk and Decorative Arts in Preserving and Developing National Culture»] (Museum of Ukrainian Folk Decorative Art). Kyiv, Iss. 49, pp. 206–215.
4. Chehusova Z. (2006) V zapovitnomu koli triyenale: pro Pershu vseukrayinsku triyenale khudozhnioho tekstyliu [Within the Cherished Circle of Triennale: On the First All-Ukrainian Triennale of Art Textiles]. *Mystetstvo-znavstvo Ukrayiny* [Art Studies of Ukraine] (AAU, Institute of Modern Art Issues). Kyiv, Iss. 6/7, pp. 398–408.
5. Chehusova Z. (2013) Art-tekstyl – barometr naysuchasnishykh tendentsiy u vizualnomu mystetstvi Ukrayiny [Art Textiles as a Gauge of the Newest Trends in Visual Art of Ukraine]. *Chetverta vseukrayinska triyenale khudozhnioho tekstyliu: kataloh vystavky* [Fourth All-Ukrainian Triennale of Art Textiles: A Catalogue of the Exhibition] (author-compiler Z. Chehusova). Kyiv: NAUU, 81 pp., pp. 1–3.
6. Chehusova Z., Pecheniuk T. (2009) Khudozhniy tekstyl yak skladova natsionalno-kulturnoho prostoru: pro Pershu i Druhu vseukrayinski triyenale khudozhnioho tekstyliu [Art Textiles as a Component of the National and Cultural Space: On the First and Second All-Ukrainian Triennales of Art Textiles]. *Studiyi mystetstvoznachchi* [Researches of the Fine Arts], no. 1(25), pp. 79–99.
7. Chehusova Z., Pecheniuk T. (2011) Triyenale tekstyliu: khudozhniy tekstyl yak uosoblennia tvorchoho poliotu i radosti [A Textile Triennale: Art Textiles as an Embodiment of Inspiration]. *Obrazotvorche mystetstvo* [Visual Art], no. 2, pp. 114–117.
8. URL : dvnshu.com>archive>223-v-vseukrayin.

SUMMARY

The article deals with one of the expressive varieties of professional decorative art of Ukraine – author's artistic soft goods whose all-round impetuous development was stimulated by the holding of triennial All-Ukrainian exhibitions of artistic soft wares under the auspices of the National Artists Union of Ukraine in 2000s.

ЗОЯ ЧЕГУСОВА. ВСЕУКРАЇНСЬКІ ТРИЕНАЛЕ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТИЛЮ...

The study reveals the history of appearance and advance of the All-Ukrainian Triennale of Artistic Soft Goods, as well as certain features artistic trends of each of four exhibitions in the span of 2003 to 2013. It analyses the newest search by Ukrainian artists towards experimental soft wares, which became more active at the times of Ukrainian independence. It also outlines principal artistic achievements and the specificity of synthesizing national traditions with innovations in the works of the early XXIst-century Ukrainian textile masters.

All-Ukrainian triennales gave an author-curator of all four triennales the material for in-depth art critical study of multiform creations of the early XXIst-century leading professional textile art workers. Those creations embrace traditional forms of soft wares such as smooth-woven tapestries, carpets, homespun blankets, needle-technique pictures, painting on fabrics, as well as techniques being relatively new for Ukrainians, such as thick felt, scooped squash on paper, patchwork, quilt, and shibori. There are also such newest Avant-garde forms of modern artistic textiles as collage, assemblage, photomontage, volumetric-spatial composition, installation, all of which are usually considered in context of shaping the modern Ukrainian visual art. There are totally 750 works made for expositions of four triennales of artistic software in the span of a decade.

Keywords: All-Ukrainian Triennale of Artistic Soft Goods of Ukraine, history of appearance, National Union of Artists of Ukraine, span of 2003 to 2013, author's artistic soft wares, plucky experimentation, search for topical tendencies, figurative and plastic and technological transformations, basic understanding of national traditions and innovations.